

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

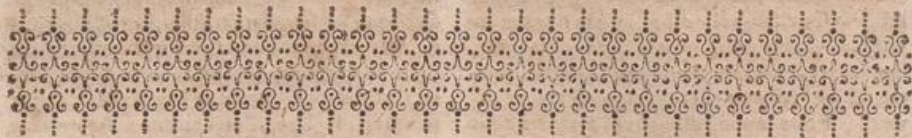
Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Die 30. Novembris. In Festi S. Andreæ Apostoli, ad hæc ejus verba. O bona
Crux. Crux non esset bona, nisi bonum esset cruciari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

VERITATES PRACTICÆ.

AD DIES FESTOS SANCTORVM
QVÆ INCIDVNT IN HANC
PRIMAM PARTEM.

IN FESTO SANCTI ANDREÆ
APOSTOLI.

AD HÆC EJUS VERBA:

O Bona Crux.

VERITAS PRACTICA.

Crux non esset bona, nisi bonum esset, Cruciatu.

SENSVS Veritatis duplex est: primus, Crux non esset bona, nisi conferetur, & reputaretur bonum cruciari, quando cruciatus bono fine, & modo sumitur. Secundus, non esset Crux bona, nisi sic fieret bonum cruciari, aut nisi bonus esset cruciatus per bonum finem & modum, quo debet sumi.

RATIO autem pro utroque sensu est, quod non est Crux bona nisi in bono suo effectu.

Sed non esset bonus ejus effectus, nisi esset bonum cruciari, quo sensu dictum est.

Ergo neque crux esset bona, nisi bonum esset cruciari; Et tamen quam multi hoc esse bonum negant qui bonam crucem predicant!

I. P U N C T U M.

MULTA sunt quidem, quæ S. Andream multum commendent. Primum enim primus ex omnibus Apostolis sequutus est Christum Dominum, atque etiam ante ipsum Apostolorum Principem

Petrum, quem ipse adduxit ad Jesum. *Occursus Andream primus contigit, cum minor esset Petrus tempore atatus, inquit Epiphanius. Deinde vero tanti erat apud Christum meriti, ut cum Gentiles desiderio videndi Domini ad Philippam accessissent; Philippus Andream prius adiecit, cum quo simul Dominum conveniret. Denique iam insignis fuit ejus modestia & humilitas, ut cum talis tantusque vir esset, nunquam indignè tulerit, sibi præferri fratrem suum Petrum, minoris ætate, & occursum Christi, ut dictum est.*

Ioan. 6.

Epiph.
Hæresis.
Ioan. 12.

Verum quæ duæ res, verè magnos & sanctos efficiunt, **MULTA AGERE, ET MULTA PATI**, hæ duæ sunt, quæ hunc sanctum Apostolum præcipuè, & insigniter admirabilem faciunt. Dùm enim in Scythia, in Epiro, in Thracia, atque in Achaia disseminando Evangelio labores suos gloriosissime poneret, tanto patiendi desiderio flagrabat, quantum indicant hæ præclaræ voces, quibus ad mortem ductus, mortis suæ trophæum est alloquutus: *O bona Crux, quæ decorem ex membris Domini suscepisti, diu desiderata, sollicitè amata, & jam cõcupiscenti animo præparata securus, & gaudens venio ad te, ita & tu exultans suscipias me discipulum ejus, qui pependit in te.*

VIDE-

In Vigilia S. Andr. **VIDETIS**, ait S. Bernardus, quia non se capit pro magnitudine gaudij! Ita inquit, ET TV EXPL-TANS. Ergone tanta est exultatio, ut exulset & ipsa CruX?

Ex quibus, & alijs pro animi devotione expensis, illud ad fructum & praxim præcipue colligendum est, quàm verè bona CruX sit dicenda, aut potius, Quàm verè nulla cruX bona sit, nisi sit bonum Crucuari, quo sensu declaratum est.

Sic autem demonstratur, quia non est CruX bona, nisi in bono suo effectu. Quid est enim per sese CruX, si ab ea bonum tollas effectum? Quid est nisi lignum, & infame mortis instrumentum, quod in scripturis dicitur, *Maledictum, & Maledictus omnis qui pendet in ligno*? Nonne propterea Christus affixus est cruci, tanquam supplicio ad omnem cruciatum, vel ad omnem infamiam, quod excogitari possit, extremo? Quid est autem, quod postea crucem illam bonam, & omni colendam cultu dicimus, nisi ex bono quem inde Christus produxit effectu? O quantas illi debemus gratias, qui ut nos de maledicto redimeret, factus est pro nobis maledictum!

II. PUNCTUM.

SED non esset bonus crucis effectus, nisi esset bonum cruciari, hoc sensu, ut dum bono fine & modo cruciamur, sic cruciari sit laudabile & gloriosum; neque etiam aliter sit laudabile, nisi bono fine & convenienti modo cruciemur.

Tam multi quidem sunt Crucis effectus, quanti sunt & ipsius Christi Domini Mortis, quam in cruce perferre voluit; sed illi omnes parum profunt ad salutem & perfectionem, nisi hunc afferant fructum, ut reputetur bonum & gloriosum cruciari, quando scilicet cruciatus bono fine & modo assumitur. Nam hic est veluti finis & scopus, quod, alij effectus referuntur, ut ex Cruce videbatur, seu ex Christo pendente in cruce discamus sic cum eo pati, sicque BONUM ET GLORIOSUM ESSE PATI pro Dei gloria & pro æterna salute, sicut Christus propterea in cruce passus est.

Decorem certè & dignitatem ex Christi membris sancta CruX retulit, ut dicebat sanctus Andreas? Sed quem effectum habet ille decor, & illa dignitas, nisi ut cum eodem Apostolo crucem amemus, & bonum esse in cruce pati & mori credamus? Neque profecto aliter decorem & dignitatem ex membris Christi, CruX retulit,

nisi quia Christus crucem suo sacro sacravit corpore, quod cruci affigi voluit? At nonne simul sacros fecit cruciatus, quos non minus in cruce pertulit, quàm ipsam crucem? Dicam amplius, quod si propter quod unumquodque tale est, & illud magis; certè videtur Cruciatum sacrator esse factus à Christo Domino, quàm ipsa sacra CruX, quod non nisi propter cruciatum Christus crucem ascenderit, neque crux altera nostra est salus, quàm quod in ea Christus sit cruciatus, adeo ut ipse Christi Cruciatum, sit primò nostra salus, tum deinde ab illo CruX communicationem nominis & fructus hauriat. *Hoc enim sentire in vobis*, inquit Apostolus, quod & in Christo Iesu! Quis sensus Christi patientis? an talis tuus?

QUOD verò non sit aliter bonum cruciari nisi ex bono fine, & bono modo, id est nisi patienter cruciatum feramus, id apertius est, quam ut probetur fusiùs. De fine quidem sic egregiè S. Augustinus contra Manichæos, qui se multis affligebant modis. *Quaro à vobis quo fine faciatu*? tum post multa de boni finis habendi necessitate; De *Catilina*, inquit, *memoria proditum est*, quod frigus, sitim, famem ferre poterat; hac erant illi spurco sacrilegoue, etiam cum Apostolis nostris communia; unde ergo discernitur Parricida iste ab Apostolis nostris, nisi sine illo quem diverrissimum sequebatur?

De modo autem sic liceat dicere; Cùm in inferno damnati clamant se lassatos fuisse in via iniquitatis & perditionis; & ambulasse vias difficiles, undenam hi discernuntur à Beatis, qui labore suo beatitudinem consequuti sunt, nisi ex diverso quo laborarunt modo? Neque alij est differentia vitij & virtutis, seu patientiæ & impatientiæ, meriti & demeriti, quàm ex fine & modo patiendi. Nonne pœnam eandem uterque Latro cruci affixus cum Christo tolerabat? At nonne eiusdem pœnæ exitus longè fuit diversus unde verò illa diversitas, nisi ex diverso patiendi modo? Quis denique fuerit diversus ille patiendi modus, considera, & utrisimilior existas in pœnistuis.

III. PUNCTUM.

CRUX ergo non esset bona nisi bonum esset cruciari, quo sensu & qua ratione consideratum est ab effectu crucis, qui totus eo recidit, ut de pœnis præclare sentiamus, & eas fortiter toleremus; aut certè nullus sit nobis crucis fructus;

Phil. 3.

Nec crucem illi bonam verè prædicare possunt, qui bonum negent cruciari. Hi nempe sunt *inimici crucis Christi*, quos deflet Apostolus, qui licet crucem laudent, vituperant tamen cruciatum, nec quidquam libenter pariuntur, *quorum sine interitu, quorum Deus venter est, & gloria in confusione ipsorum, qui terrena sapiunt.*

Hic te ipsum nosce, hic te proba, teque interroga, quid sentis de ligno Crucis? Sanctumne putas ac colendum? sed quid sentis de adverso casu? Iam sanctum ac bonum dices, sicut ipsum crucis lignum? Itane cum sancto Andree: O bona crux! Sic planè sentiendum ac dicendum esset: sed quia longè est alius sensus

tuus, sed quia non nisi doles & murmurans in adversis, quasi mala sint & non bona; hoc habeto, nisi respicias, te non aliter verè posse de ipso crucis ligno dicere, bonam esse crucem, quia videlicet bonitas crucis in hoc est, ut bonam aduersitatem credas: quam nisi bonam esse credideris, bonam esse crucem negas. O quanta est necessitas tolerandi cuiuslibet aduersi calus! quanta est scilicet sacrae colendæ crucis!

Vide in festis Inventionis, & Exaltationis S. Crucis, itè que in 2. parte infra hebdomadam Passionis: Ubi plures de Cruce propènuatur Veritates.

Die 2.
Decemb.

DE S. FRANCISCO XAVERIO.
SOC. IESV, INDIARVM APOSTOLO.
AD HÆC EJUS VERBA, CUM AGERETUR DE BONIS
SENSIBILIBUS ABSTINENDIS.

*Satis est Domine, satis est.
Et cum de malis sustinendis:
Amplius, Amplius.*

*Signa Apostolatus mei facta sunt super vos, in omni patientia.
2. Corinth. 12.*

VERITAS PRACTICA.

Hæc sunt Apostolatus & perfectioris vitæ duo signa certiora, velle abstinere libenter ab omnibus bonis, & omnia mala sustinere.

RATIO EST. Quia certiora perfectioris, & Apostolatus signa sunt in omni patientia. Atqui hæc est omnis patientia, velle abstinere ab omnibus bonis, & omnia mala sustinere. Ergo & hæc sunt Apostolatus, & perfectioris vitæ duo signa certiora, quæ in sancto Francisco Xaverio eminent luculentissime, & quæ nobis, nostro in statu proponuntur imitanda.

I. PUNCTUM.

TAM multa sunt in sancto Francisco, quæ ad omnis sanctitatis & perfectionis exempla considerentur, ut nisi quibusdam terminis contineantur, considerari

fructuosè non possint. Continentur autem altissimè hoc sacro Apostoli nomine, quod non tantum duodecim illis electis à Domino convenit, sed & pluribus aliis communicatur. *Salutate*, inquit Apostolus, *Andronicum & Iuniam, qui sunt nobiles in Apostolis.* Quotquot enim se strenuè impendebant in proximorum salutem, hi Apostoli aut Apostolici viri dicebantur. Sed quia tamen non omnes paribus animis in hoc sancto desudabant opere, quicumque non sincere Christum annuntiabant, vocabantur *Pseudo-Apostoli, operarii subdoli, transfigurantes se in Apostolos Christi*, ut ait S. Paulus.

Ac propterea, ut veri à falsis disgnoscerentur, erant certa signa, quibus quodammodo probarentur & tentarentur, unde illa commendatio Episcopi Ephesioi in Apocalypsi: *Scio operatua, & laborem & patientiam tuam, & quia non potes sustinere malos, & tentasti eos qui se dicunt Apostolos, & non sunt: & invenisti eos mendaces.*

Quæ-